

Sag C-77/21**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

8. februar 2021

Forelæggende ret:

Fővárosi Törvényszék (Ungarn)

Afgørelse af:

21. januar 2021

Sagsøger:

Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.

Sagsøgt:

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest)

[Udelades]

Sagsøger:Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.
([udelades] Budapest, Ungarn)

[Udelades]

Sagsøgt:Nemzeti Adatvédelmi és
Információszabadság Hatóság (den
nationale myndighed for databeskyttelse og
informationsfrihed) ([udelades] Budapest)

[Udelades]

Hovedsagens genstandForvaltningsretlig sag på området for
databeskyttelse [udelades]**Afgørelse**

Den forelæggende ret [udelades] [forelægger] Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

1) Skal begrebet »formålsbegrænsning« som defineret i artikel 5, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om

beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter »forordningen«) fortolkes således, at det er i overensstemmelse hermed, at den dataansvarlige parallelt i en anden database opbevarer personoplysninger, der i øvrigt er blevet indsamlet og opbevaret med et begrænset legitimt formål, eller er det begrænsede legitime formål med dataindsamlingen, for så vidt angår den parallelle database, ikke længere gyldigt?

2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares således, at den parallelle opbevaring af oplysninger i sig selv er uforenelig med princippet om »formålsbegrænsning«, er det da foreneligt med princippet om »opbevaringsbegrænsning«, der er fastsat i forordningens artikel 5, stk. 1, litra e), at den dataansvarlige parallelt i en anden database opbevarer personoplysninger, der i øvrigt er blevet indsamlet og opbevaret med et begrænset legitimt formål?

[Udelades] [nationale processuelle betragtninger]

Begrundelse

Faktiske omstændigheder

- 1 Sagsøgeren er en af de største leverandører af internet og tv i Ungarn.
- 2 I april 2018 oprettede sagsøgeren med henblik på at udføre test og korrigere fejl en testdatabase, der blev benævnt »test« (herefter »testdatabasen«), hvori sagsøgeren kopierede personoplysninger om ca. en tredjedel af dennes privatkunder. I en anden database, der blev benævnt »digihu«, der kunne knyttes til webstedet digi.hu, opbevarede sagsøgeren med henblik på direkte *markedsføring* ajourførte oplysninger om nyhedsbrevabonnenter og systemadministratorer, der giver adgang til webstedets interface. Databasen indeholdt oplysninger om næsten 3% af sagsøgerens privatkunder samt brugeroplysninger om 40 systemadministratorer med fulde eller delvise administrationsbeføjelser.
- 3 Den 23. september 2019 fik sagsøgeren kendskab til, at der via webstedet www.digi.hu havde været adgang til personoplysninger (navn, moderens navn, fødested og fødselsdato, adresse, identitetskortnummer eller eventuelt personnummer, e-mailadresse samt telefon- og mobiltelefonnummer) på i alt ca. 322 000 berørte personer (297 000 kunder og abonnenter samt 25 000 nyhedsbrevabonnenter). Det var *hackeren* selv, som i en e-mail af 21. september 2019 skriftligt gjorde sagsøgeren opmærksom på angrebet, idet vedkommende som dokumentation gendannede et af registrene i testdatabasen og således afslørede fejls tekniske karakter. Efterfølgende korrigerede sagsøgeren fejlen, indgik en fortrolighedsaftale med den etiske *hacker* og tilbød vedkommende en belønning. Databasen »digihu« blev ikke påvirket af angrebet, men den kunne være blevet det.

4 Sagsøgeren underrettede den 25. september 2019 sagsøgte om, at der var sket et brud på persondatasikkerheden, hvilket var grunden til, at sagsøgte indledte en officiel kontrolprocedure den 8. oktober 2019.

5 Ved afgørelse [udelades] af 18. maj 2020 fastslog sagsøgte følgende:

a) At sagsøgeren havde tilsidesat forordningens artikel 5, stk. 1, litra b) og e), ved ikke efter at have foretaget de nødvendige test og fejlkorrektioner at slette den testdatabase, der var berørt af bruddet på persondatasikkerheden, og som oprindeligt blev oprettet med henblik på fejlkorrektion, således at sagsøgeren i testdatabase havde opbevaret et stort antal kundeoplysninger i yderligere næsten halvandet år uden noget formål og på en måde, der gjorde det muligt at identificere kunderne, og at undladelsen af at træffe foranstaltningen (sletning af testdatabase) direkte havde muliggjort bruddet på persondatasikkerheden.

b) At sagsøgeren havde tilsidesat forordningens artikel 32, stk. 1 og 2.

Sagsøgte pålagde sagsøgeren at revidere alle sine databaser, der indeholdt personoplysninger, med henblik på at afgøre, om det var berettiget at anvende et krypteringssystem på databaserne, og at sagsøgeren skulle underrette sagsøgte om resultatet. Sagsøgte pålagde ligeledes sagsøgeren en bøde på området for databeskyttelse på 100 000 000 HUF og fastslog, at afgørelsen skulle offentliggøres.

6 I afgørelsens begrundelse henviste sagsøgte til de følgende bestemmelser i forordningen: artikel 2, stk. 1, artikel 4, nr. 12), artikel 5, stk. 1, litra b) og e), og stk. 2, artikel 17, stk. 1, litra a), artikel 32, stk. 1, litra a), og stk. 2, samt artikel 33, stk. 1, 2, 4 og 5.

7 Sagsøgte har påpeget, at forordningen har fundet anvendelse i Ungarn siden den 25. maj 2018, og at behandlingen af oplysninger, der var berørt af bruddet på persondatasikkerheden (opbevaring af kundeoplysninger), fortsatte efter denne dato, således at forordningen fandt anvendelse i den foreliggende sag i henhold til forordningens artikel 2, stk. 1, og artikel 99, stk. 2.

8 Sagsøgte har anført, at formålet med oprettelsen af testdatabase (gennemførelse af test og fejlkorrektion) var forskelligt fra det oprindelige formål med behandlingen af de personoplysninger, der blev opbevaret i database (indgåelse af aftaler), eftersom det andet formål med behandlingen af oplysningerne (gennemførelse af test og fejlkorrektion) ligeledes var forsvundet med fejlkorrektionen. Ved ikke at slette databaserne efter at have foretaget fejlkorrektionen er det grundlæggende princip om »opbevaringsbegrænsning« således blevet tilsidesat.

9 For så vidt angår sikkerhedsforanstaltningerne vedrørende opbevaring af oplysninger fandt sagsøgte principalt, at bruddet på persondatasikkerheden kunne tilskrives sårbarheden – der i lang tid havde været kendt, og som kunne afhjælpes

– af det system, som sagsøgeren anvendte til forvaltning af indholdet, og som var benævnt »Drupal«, hvis fejl sagsøgeren ikke havde korrigeret, fordi den tilgængelige reparationspakke ikke var officiel. Sagsøgte har på grundlag af en sagkyndig erklæring vedrørende sikkerheden af de oplysninger, der er fremlagt i sagen, påpeget, at sikkerhedsbruddet kunne være blevet afhjulpet ved hjælp af passende software, regelmæssig kontrol af sårbarheden og passende kryptering, men at sagsøgeren ved ikke at træffe sådanne foranstaltninger havde tilsidesat forordningens artikel 32, stk. 1 og 2.

- 10 Sagsøgte pålagde endvidere sagsøgeren en bøde på området for databeskyttelse i henhold til forordningens artikel 83, stk. 2, og i henhold til visse bestemmelser i az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. Törvény (lov nr. CXII fra 2011 om informationsmæssig selvbestemmelse og informationsfrihed).

Hovedsagens genstand

- 11 Sagsøgeren har anlagt en forvaltningsretlig sag til prøvelse af sagsøgtes afgørelse.
- 12 For så vidt angår princippet om »formålsbegrænsning« har sagsøgeren gjort gældende, at de kundeoplysninger, der blev overført til de pågældende databaser, blev indsamlet lovligt med henblik på indgåelse af abonnementsaftaler i henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, litra b), og at dette formål ikke ændrede sig ved oprettelsen af den testdatabase, der var berørt af bruddet på persondatasikkerheden. Sagsøgeren oprettede testdatabasen for at opbevare oplysningerne med henblik på, at de fortsat skulle være tilgængelige til det oprindelige legitime formål, hvormed de blev indsamlet. Oprettelsen af en testdatabase, dvs. opbevaring af indsamlede oplysninger i et andet internt system, er således ikke uforenelig med formålet med indsamlingen af oplysningerne. Efter sagsøgerens opfattelse angiver princippet om »formålsbegrænsning« ikke, i hvilket internt system den dataansvarlige har beføjelse til at foretage behandling af lovligt indsamlede oplysninger, ligesom dette princip heller ikke forbyder, at lovligt indsamlede oplysninger kopieres. Sagsøgeren har gjort gældende, at omfanget af de behandlede personoplysninger ikke er blevet udvidet ved oprettelsen af testdatabasen, og at i det omfang oprettelsen eller vedligeholdelsen af databasen har øget risiciene for datasikkerheden, kan dette ikke anses for en tilsidesættelse af et grundlæggende princip, men højst for et spørgsmål vedrørende datasikkerheden som omhandlet i forordningens artikel 32. Efter sagsøgerens opfattelse har vedkommende således ikke tilsidesat forordningens artikel 5, stk. 1, litra b), ved i testdatabasen ligeledes at have opbevaret de kundeoplysninger, der blev opbevaret med et legitimt formål.
- 13 For så vidt angår princippet om »opbevaringsbegrænsning« har sagsøgeren gjort gældende, at behandlingen af kundeoplysninger ikke havde til formål at korrigere fejl, således at perioden for opbevaring af oplysningerne ikke kan bestemmes af afslutningen af fejlkorrekturen. Følgelig tilsidesatte sagsøgeren ikke kravet om

opbevaringsbegrænsning ved ikke at slette testdatabasen umiddelbart efter fejlkorrektionen, eftersom sagsøgeren havde ret til at opbevare de oplysninger, der fremgik af testdatabasen, på en måde, der gjorde det muligt at identificere de registrerede, uafhængigt af fejlkorrektionen. Sagsøgeren kan derfor heller ikke foreholdes at have tilsidesat forordningens artikel 5, stk. 1, litra e).

- 14 Sagsøgeren har anmodet den forelæggende ret om at forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende bl.a. disse punkter.
- 15 Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse. Efter sagsøgtes opfattelse er der i den foreliggende sag ikke noget relevant spørgsmål, der kan gøres til genstand for en præjudiciel afgørelse.

De relevante EU-retlige forskrifter

- 16 Ifølge forordningens artikel 5, stk. 1, litra b), der omhandler principperne for behandling af personoplysninger, indsamles disse oplysninger til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål; viderebehandling til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, skal ikke anses for at være uforenelig med de oprindelige formål («formålsbegrænsning«).
- 17 I henhold til forordningens artikel 5, stk. 1, litra [e] opbevares personoplysninger på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles; personoplysninger kan opbevares i længere tidsrum, hvis personoplysningerne alene behandles til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, under forudsætning af, at der implementeres passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som denne forordning kræver for at sikre den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder («opbevaringsbegrænsning«).

De relevante ungarske forskrifter

- 18 Forordningen er gældende i Ungarn og har fundet anvendelse fra den 25. maj 2018. De forelagte præjudicielle spørgsmål vedrører anvendelsen af forordningen.

Årsagerne til, at anmodningen om præjudiciel afgørelse er nødvendig

- 19 De spørgsmål, om hvilke den forelæggende ret har anmodet Den Europæiske Unions Domstol om at udtale sig, vedrører fortolkningen af princippet om formålsbegrænsning, der er fastsat i forordningens artikel 5, stk. 1, litra b), og

princippet om opbevaringsbegrænsning, der er fastsat i forordningens artikel 5, stk. 1, litra e).

- 20 Indsamlingen af kundeoplysninger, som sagsøgeren indførte i den testdatabase, der var berørt af bruddet på persondatasikkerheden, blev foretaget med henblik på indgåelse af abonnementsaftaler i henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, litra b), og lovligheden heraf er ikke blevet anfægtet af sagsøgte.
- 21 Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt formålet med indsamling og behandling af oplysningerne ændres ved, at der til en anden database kopieres oplysninger, der, som det er ubestridt mellem parterne, blev indsamlet med et begrænset formål. Det skal ligeledes afgøres, om den omstændighed, at der oprettes en testdatabase (dvs. at de oplysninger, der er indsamlet med dette begrænsede formål, opbevares i et andet internt system), og at der fortsættes med at behandle kundeoplysninger på denne måde, er forenelig med formålet med indsamlingen af oplysningerne.
- 22 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at princippet om formålsbegrænsning ikke giver klare anvisninger om, i hvilke interne systemer den dataansvarlige har beføjelse til at foretage behandlingen af lovligt indsamlede oplysninger, eller om den dataansvarlige kan kopiere disse oplysninger til en testdatabase, uden at formålet med indsamlingen af oplysningerne ændres.
- 23 Såfremt oprettelsen af en testdatabase (dvs. den omstændighed, at oplysningerne opbevares i et andet internt system) ikke er forenelig med formålet med indsamlingen af oplysningerne, ønsker den forelæggende ret i forbindelse med princippet om opbevaringsbegrænsning oplyst, om den nødvendige opbevaringsperiode bestemmes af fejlkorrektionen eller opfyldelsen af de aftalemæssige forpligtelser, for så vidt som formålet med behandlingen af kundeoplysninger i en anden database ikke var fejlkorrektion, men indgåelse af aftaler.
- 24 [Udelades] [nationale processuelle betragtninger]
- 25 [Udelades] [nationale processuelle betragtninger]

Afsluttende del

Budapest, den 21. januar 2021.

[Udelades] [underskrifter]